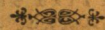

—Άλας πικρὸν καὶ καθαρτικὸν—διαλύεται ἐν τῷ οἴνῳ ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο,—καὶ ἰδίᾳ τὸ ὄξυον—ὡς ἀπεδείχθη ἐπιφέρει σπουδαιοτάτας διαταράξεις ἐν τῷ ὄργανισμῷ διὰ τοῦτο ἀπαγορεύεται ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἡ πώλησις τῶν γυψούχων οἴνων, πρὶν ἢ προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχοντος θειικοῦ καλίου. Οἴνοι περιέχοντες πλεόν τῶν δύο γραμμαρίων θειικοῦ καλίου (ὑπολογιζομένου αὐτοῦ ὡς οὐδετέρου) κατὰ λίτρον εἰσὶν ἀπορριπτέοι. Παρ' ἡμῖν ὅμως οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἐπιτήρησις ἐνεργεῖται, οὔτε ποτε ἐγένετο δοκιμασία τῶν ἀγοραίων οἴνων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς· τὸ περιεργότερον ὅμως εἶνε ὅτι ἐνῶ ὁ λαὸς γνωρίζει τὴν βλαβερὰν ἐπίδρασιν τῆς γύψου, ἥτις βαρεῖ αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ ἀμέτρως καὶ ἀσυνειδήτως νὰ γυψῶνῃ τοὺς οἴνους.

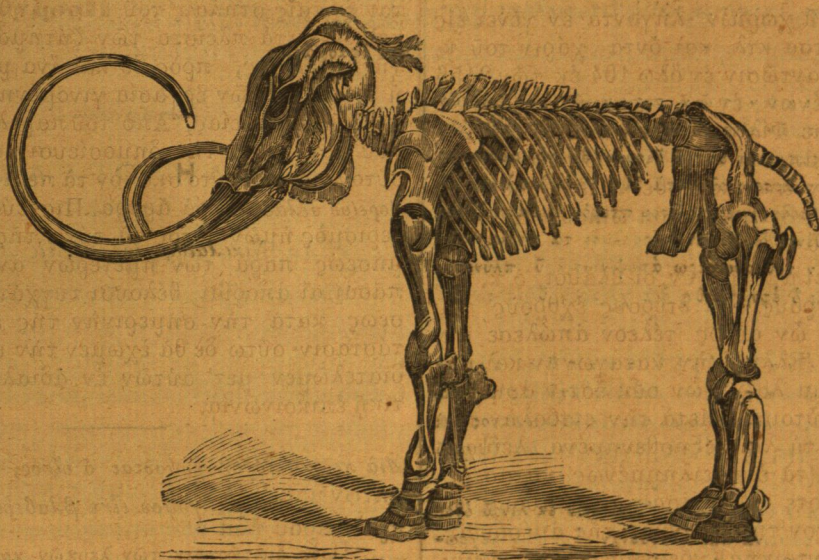
A. Δ. Β.

ΠΕΡΙ ΜΑΜΜΟΥΘ

(Elephas primigenius)

Ὁ Μασμοῦθ εἶνε εἶδος ὀρυκτοῦ ἐλέφαντος, ἐκλειπόμενος σήμερον καὶ οὐ ἀναρῶσσομεν τὸ σκελετὸν ἐν τοῖς τεταρτογενέσι γεώμασι πρὸ πάντων ἐν ταῖς χώραις τοῦ Βορρᾶ. Ὁ τετατώδης οὗτος ἐλέφας εἶχεν ὕψος 5—6 μέτρων, ἔφερε δ' ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ μακρὰν χαιτήν ἐκ μελανῶν τριχῶν, ἐφ' ὅλου δὲ τοῦ σώματος δέρμα παχὺ δι' οὗ ἠμύνητο κατὰ τῶν ἐπιδράσεων τοῦ ψύχους. Οἱ τοξοειδῶς κεκαμμένοι αὐτοῦ χαλιόδοντες εἶχον μῆκος 4 περίπου μέτρων, πάχος 30 ἑκατοστομέτρων, ἐξῆγίζον δὲ μέχρι 150 χιλιογράμμων ἑκαστος. Τὸ εἶδος τοῦτο ἔζησε καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ

Σκελετὸν Μασμοῦθ

Γαλλίᾳ συγχρόνως μετὰ τοῦ ἀρχεγόνου ἀνθρώπου τοῦ ἐν τοῖς σπηλαίοις διημερεύοντος καὶ χρησιμοποιοῦντος τοὺς πυρίτας λίθους ὡς ὄπλον καὶ ἐργαλεῖον. Πρὸ πάντων εἰς τὰς ἀρκτικὰς χώρας ἀφθονοῦσι τὰ λείψανα τῶν Μασμοῦθ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν Σιβηρίαν, ἥτις, οὕτως εἰπεῖν, εἶνε κοιμητήριο αὐτῶν. Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ Κινέζοι ἀνορύσσουσι τὰ μοναδικὰ ταῦτα μεταλλεῖα τοῦ ἐλεφαντόδοντος. Μασμοῦθ ἀνεκαλύφθησαν ὡσάυτως ἐν τῇ Σιβηρίᾳ ἐντεθαμμένοι ἐντὸς πάγων τοσοῦτον δὲ καλῶς διατηροῦντο ὥστε ἔφερον ἔτι τὸ δασὺ αὐτῶν τρίχωμα τὰς δὲ σάρκας των οἱ κύνες ἠδυνήθησαν νὰ σπαράξωσι. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Τογκούσις τις ἀλιεὺς ἀνεκάλυψε παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λένα γιγάντειον τινα Μασμοῦθ διατηροῦντα ἔτι τὰς σάρκας καὶ τὸ δέρμα κεκαλυμμένον

δ' ὑπὸ πάγου. Ὁ ἀλιεὺς ἠρέσθη νὰ ἀποσπάσῃ τοὺς χαλιόδοντας καὶ νὰ ἐγκαταλείπῃ αὐτόν. Μετὰ ἔξ ἔτη ὁ ἔξοχος φυσιοδίφης Adams περισυνέλεξε τὸ σκελετὸν αὐτοῦ ἐξηγόρασε δὲ καὶ τοὺς χαλιόδοντας οὗτω δὲ ὀλόκληρον τὸ πολῦτιμον σκελετὸν ἀπόκειται ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Μουσείου τῆς Πετρούπολεως. Τὸ ὄνομα Μασμοῦθ, ὅπερ ἐν ταρταρικῇ σημαίνει ὑπόγειον ζῶον προέρχεται ἐκ τῆς δημώδους προλήψεως ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο ζῆ ἀκόμη καὶ κατοικεῖ ὑπὸ τὴν γῆν.

A. Δ. ΒΑΛΒΗΣ

